

Fer cine amb la música

El músic gironí Enric Teruel ha creat les bandes sonores dels darrers documentals d'Albert Solé, entre els qual la sèrie 'Examen de conciencia', emesa per Netflix

Enric Teruel, als estudis Ground de Cornellà del Terri GEMMA MARTZ.

El cartell de la sèrie Examen de conciencia NETFLIX.

XAVIER CASTILLÓN - GIRONA

Enric Teruel és l'impulsor del grup Howlin' Dogs i és també el guitarrista de Xebi SF

Quan preguntes a Enric Teruel (Girona, 1988) fins a quin punt la música és important en el cinema, la seva resposta és tan lògica com implacable: "Fixa't que quan el cinema era mut hi havia un pianista tocant a la sala." Aquest músic autodidacta "a la majoria de les coses que he fet", nascut fa trenta anys al barri de Can Gibert del Pla i resident a Cassà de la Selva, des del 2003 que toca en grups, entre els quals el seu projecte més personal, Howlin' Dogs –banda que actualitza i electrifica *work songs* i altres cançons tradicionals nord-americanes–, però ja fa temps que va descobrir que la seva gran vocació era una altra: crear música per al cinema.

Enric Teruel ha compost dues hores de música per als tres capítols d'una hora de la sèrie documental *Examen de conciencia*, dirigida per Albert Solé, que Netflix va estrenar fa pocs mesos, sobre "les acusacions contra institucions catòliques de l'Estat espanyol per presumptes abusos a menors", com es descriu a la sinopsi de la plataforma audiovisual. De fet, la gran repercussió mediàtica de la sèrie va animar altres persones a denunciar els seus casos.

"Per compondre la música d'*Examen de conciencia* vaig seguir quatre línies diferents: un tipus de música per quan apareixien en pantalla les víctimes; una línia de música d'investigació; una tercera més esperançadora, quan les víctimes s'enfrontaven al seu cas, i una quarta per als abusadors", explica Teruel, que ja fa temps que treballa en diferents projectes per a la productora de Solé, Minimal Films, alguns més d'autor, altres d'encàrrec o corporatius.

El músic gironí ja havia creat la música de dos documentals anteriors de Solé, *Federal* i *Jarabe contra el càncer* (2017), aquest protagonitzat per Pau Donés, líder del grup Jarabe de Palo, amb el qual Teruel va compartir la banda sonora. “Estic molt agraït a Albert Solé i a Minimal Films per haver apostat per algú tan jove i amb tan poca experiència com jo. Valoro moltíssim el seu suport i crec que la gent hauria de ser com ells i donar més oportunitats als joves.”

La primera incursió d'Enric Teruel en el món audiovisual va ser el curtmetratge *L'última peça* (2011), el projecte de final de carrera d'Albert Xifra, amb qui després va treballar a les websèries *Jerusalem Noir* i *Vostè no és aquí*. Ara tenen pendent d'estrena a Betevé la sèrie d'humor negre *Contra-tiempo*. Teruel també va compondre la música del curtmetratge *Tinder Stories* (2018), de la realitzadora Laura Martínova.

Enric Teruel acostuma a treballar tot sol al seu propi estudi. “Intento que hi hagi el màxim d'instruments reals, tocats amb les mans: prefereixo que hi hagi un error i que quedi més humà”, diu. I així va aprenent el seu ofici, que ell defineix com “fer cine amb la música”.

A més, Teruel és el guitarrista de Xebi SF i dona classes de guitarra a l'escola Pitús i Flautes de Cornellà del Terri i Porqueres. Aquest músic versàtil toca el sitar en un tema (*Más ruinas*) de l'últim disc de Sociedad Alkoholika, *Sistema antisocial*.

Publicat a: El Punt Avui, 1 de novembre de 2019

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1688888-fer-cine-amb-la-musica.html>